

Amsterdam, 21 november 2012

Hoi,

Ik ben Rietje, 56 jaar, en moeder van een ravissant leuk kind: Stephanie. Zij is degene over wie ik het wil hebben. Stephanie is afgestudeerd Neerlandica en op zoek naar een baan. Ze heeft een tijdje bij een uitgeverij gewerkt, maar ik zag aan de holle blik in d'r ogen dat ze daar niet tot haar recht kwam. Ze wil naar eigen zeggen haar scherpe pen samen met haar creativiteit inzetten om een boodschap over te brengen. Ik zeg: "Schat, dan moet je de reclame in". Normaal wuift ze elk idee van mij met rollende ogen weg, maar dit vond ze een goed plan.

Ze observeert, heeft er een mening over en doet er iets mee. Ze heeft een onstuimig gevoel voor humor; heeft ze van mijn man. Dan zitten ze samen aan tafel spaghetti tegen het plafond te gooien, en vervolgens heb ik het op mijn goeie goed zitten. Dat zijn vetvlekken, die krijg je er bijna niet meer uit. En die twee maar lachen samen. Maar goed, daar gaat deze brief niet over. Deze brief gaat erover dat ik mijn dochter bij jullie onder de aandacht wil brengen, want die doet op dit moment niks met haar talent. Een doodzonde. Ze is van nature altijd goedgeluimd, maar ook heel druk. Alles moet snel. Zelf ben ik veel rustiger. Ik geef workshops in Biodanza, maar Stef krijg ik er niet aan. Te weinig geduld. Komt omdat ze erg veel energie heeft; dat heeft ze dan weer niet van mijn man. Wat een trage lul de behanger is dat. Excuses, ik word nu misschien wat grof.

Maar over Stef dus, die kickt op deadlines. Haar hersenspinsels schrijft ze op in een boekje met zo'n harde lederen kaft. Kostelijk. Ik zou alleen zo graag zien dat ze ook de kans krijgt er iets mee te doen. Je wilt je kinderen toch gelukkig zien.

Het lijkt me dat u haar eens moet ontmoeten. Nodig d'r gewoon eens uit voor een kop thee. Ik zal wel weer op mijn flikker krijgen dat ik dit heb geïnitieerd, maar soit. Succes!

Een warme groet,

Rietje